

N° 6.

Lokakuulla 1899.

4:s vuosikerta.

Tilaushinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

Jesuksen ihmetyöt.

Ihme on ihmisen järjelle selittämätön asia. Ihminen ei voi ihmeitä tehdä. Te olette kyllä nähneet puhuttavan ihmisten tekemistä ihmeistä, mutta ne eivät todellisesti ole ihmeitä, sillä voidaan selittää miten ne syntyvät. Kun te näette esimerkiksi junan kulkevan, niin te ihmettelette: mikä panee junan pyörät pyörimään. Vesi tulen avulla kuumennetaan, se muuttuu höyryksi. Ja tämä höyry erityisten laitosten avulla saattaa junan pyörät liikkeelle. Sen ymmärtää siis jokainen ihminen, kun vaan tarkemmin tarkastaa näitä laitoksia. Toisenlaisia ovat Raamatun ihmeet. Kun Israelin lapset valloittivat Jerikon kaupungin, kävivät he vaan sen ympäri ja puhalsivat torviin, silloin Jerikon muurit kaatuivat. Tätä ei voi ihmisen ymmärrys selvittää. *Jumalan voiman avulla Jeri-*

kon muurit kaatuivat. Jumala sanoi „tulkoon valkeus“, ja valkeus tuli. Sanansa voimalla hän loi siis maailman. Se on ihmetyö. Vanhan testamentin profetat tekivät ihmeitä Jumalan voiman avulla. Elia herätti köyhän lesken pojan kuolleista. Hänen rukoillessaan Jumalaa, sytytti Jumala myös Karmelin vuorella uhrialttarin palamaan. Mutta Jesuksen ihmetyöt ovat suuremmat Vanhan testamentin profetain ilmeitä. Hän teki myöskin paljon enemmän ihmeitä kuin kutkaan muut ennen häntä. Jesus itsekin sanoo, (Joh. 15: 24) että hän on tehnyt töitä, joita ei kukaan muu ole tehnyt. Hän voi myöskin tehdä ihmeitä milloin ja missä hän vaan tahtoi. Jesus teki ihmeitä myös ilman valmistuksia, *omasta voimastansa*, sillä hän oli Jumala. Mutta vaikka hän teki ne omasta voimastansa, antoi hän niistä *kunnian* (Joh. 5: 36) Isälle Jumalalle, sillä Jesus oli Jumalan poika. Isä Jumala oli lähettänyt poikansa ihmiseksi maailmaan. Kun ihmiset tahtovat käsittää maallisia ihmeitä, telefoonia, höyrykoneita y. m. niin heidän pitää tarkkaan tutkia niitä, silloin he ymmärtävät miten se kaikki tapahtuu. Raamatun ihmeitä ja Jesuksen ihmetekojä me emme semmoisella tutkimisellä ymmärrä. Niihin vaatii Jesus meiltä *uskoa*. Lue Johanneksen evank. 10 luku 37 ja 38 värssy.

Jesus teki ihmetyönsä *rakkaudesta ja nöyryydestä* ihmisiä kohtaan. Hän ei tehnyt yhtään ihmettä rangaistakseen ihmisiä. Hän herätti Nain lesken pojan rakkaudesta äitiä kohtaan, samoin herätti hän Jairuksen tyttären, sekä Latsaruksen, rakkaudesta paransi hän sokean ja aukasi mykän suun. Kaikki hänen ihmetyönsä tarkoittivat ihmisten parasta. *Nöyryyttä* osoittaa hänen ihmeensä, kun hän kansalle antaa ihmeen kautta leipää (Jesus ravitsee 5,000 miestä), mutta itselleen ei hän muuta kiviä leiväksi, vaikka hän oli ollut syömättä 40 vuorokautta. Hän ei rukoile enkeleitä avuksi, eikä tule alas ristinpuusta, vaikka hän olisi voinut semmoiset ihmeet kyllä tehdä.

Jesus teki myös ihmetyönsä sitä varten että ihmiset paremmin uskoisivat, että hän on juuri se, joka tuli lunastamaan maailmaa synnistä ja kadotuksesta. Sillä ennen sekä jälkeen Kristuksen elämän oli Israelissa monta väärää Kristusta, jotka uskottelivat ihmisille olevansa maailman vapahtaja Jesus. Mutta yksikään ei heistä voinut tehdä semmoisia ihmeitä kuin hän.

Teille on koulussa opetettu, ja tässä lehdessäkin on ollut useita kertomuksia Jesuksen ihmetöistä. Nyt olemme selittäneet niistä että paremmin ymmärtäisitte kun luette semmoisia kertomuksia.

Florence Martus.

(Merikapteenin kirjeestä.)

Amerikassa on useita vapaavaltioita eräs niistä kutsutaan Gregoria. Se on Atlantin valtameren itärannalla ja virtaa sen läpi useampia pieniä jokia. Eräs näistä joista on nimeltä Savannah. Penikulman matka Savannah joen suusta on saman niminen kaupunki. Kaupungissa on suuri laivaliike. Lähellä joen suuta on pieni saari nimeltä Elba. Saarella on tulitorni, joka johtattaa merenkulkijoita pimeällä Savannah'in kaupunkiin. Tulitornin sivulla on pieni huone, jossa asuu tornin vahtimestari. Hän on ainoa asukas koko saarella.

Tässä pienessä vahtihuoneessa synnytti 20 vuotta sitten vahtimestarin vaimo tytön, jolle annettiin nimi Florence. Pikku Florence oli syntyessään kuuro eikä myöskään sentähden oppinut puhumaankaan. Kahdentoista vuoden ikään oli hän sekä kuuro että mykkä. Mutta sitten tapahtui muutos. Hän alkoi kuulla. Ensimmäiset äänet, joita hän kuuli, olivat höyrylaivan puhallukset, mutta vähitellen hänen kuulonsa parani ja hän ruvesi kuulemaan luonollisia ääniä ja ihmisten puhetta.

Isänsä kuoleman jälkeen tuli hänen veljensä tulitornin vahtimestariksi; Florence asui edelleen veljensä kanssa Elban saarella. Siellä hän elää luultavasti vieläkin. Kaikki saaren ohi kulkevat laivat, niin purje- kuin höyrylaivat pitää hän nyt vielä yhtä hyvinä ystävinä, kuin silloinkin kuin hän ensi kerran kuuli höyrylaivan vihellyksen. Joka ainoalle sivukulkijalle laivalle viittaa hän ystävällisen tervehdyksen. Sillä hän on kiitollinen laivoille siitä, että rupesi kuulemaan. Sisään tuleville laivoille toivottaa hän tervetuloa ja ulospurjehtiville hyvästi! Päivällä käyttää Florence nenäliinaa ja yöllä lyhtyä.

Jokainen merimies, joka on ollut kaksikin kertaa Savannahissa tuntee ja vastaa neiti Florencin tervehdyksiin ja ne hänen monet

„tervetulonsa“ ja „hyvästinsä,, ovat tulleet monille merimiehille niin rakkaiksi, että he luulevat varmasti hänen nukkuvan, jos vaan Florence on kerrankin poissa.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Vaasa lokak. 1 p. 99.

Vaasan kuuromykkäin yhdistyksen jäsenet kävivät kesäkuun 10 päivänä Pietarsaareissa Herran pyhällä ehtoollisella. Useimmat heistä ovat entisiä Pietarsaaren koulun oppilaita, mutta ovat olleet sen jälkeen käymättä siellä. Nyt he taas kohtasivat toinen toisensa. Iloiseksi tulivat kuuromykät, kun he tapasivat F. F. Liljeqvistin, joka ollut jo 15 vuotta pois koulusta. Kuuromykät ihailivat häntä. Kun Vaasan kuuromykkäin yhdistys saapui Pietarsaareen, oli heitä vastassa koulun v. t. johtajatar rouva Elli Heikel. Sitten mentiin kouluun, jossa myös oli pastori Luoma Jyväskylästä. Kaikille tarjottiin kahvia. Kello 4 menimme rnkoushuoneeseen. Sen portilla oli meitä vastassa neiti Anna Heikel. Hän piti tervetuli- ja puheen kuuromykyille. Hän puhui Jesuksen rakkaudesta ihmisistä ja kuuromykyä kohtaan ja sanoi että kun hän on jo vanha niin on mahdollista ettei hän enään elä silloin, kuin ensikerran taas täällä jaetaan ehtoollista kuuromykyille. Puheen loputtua juotiin teetä leivosten kanssa. Seuraavana aamuna mentiin kirkkoon jumalanpalvelukseen. Samassa tilaisuudessa olivat suutari Rosendahlin ja neiti Finellin vihkiäiset. Vihkiminen tapahtui päivällisten jälkeen. Vihkiäisten päätyttyä kokoonnuttiin keittohuoneelle teen juontiin. Nuori pariskunta sai paljon lahjoja ystäviltä. Häät olivat hyvin juhlalliset, eikä ollut niissä minkäänlaisia myrkyllisiä väkijuomia. Rouva Elli Heikel jakoi kaikille kuuromykyille nimikorttinsa muistoksi. Hän rakastaa hyvin paljon kuuromykyä ja kuuromykät rakastavat häntä. Maanantaina lähdimme kotimatalle. Kaikki olivat tyytyväisiä ja ikävöivät, koulun rakasta opettajatarta Elli Heikeliä.

Matti Mäkinen.

II.

Pulsa 18¹⁰/₁₀99.

Minä pyydän nöyrimmästi anteeksi, että Te olette kauvan odottanut, kun en ole kirjoittanut Teille pitkään aikaan, en milloinkaan. Minulla on aikomus kirjoittaa kerran k.-m. lehteen. Minä olen voinut oikein hyvin ja ollut terveenä, siitä kiitos olkoon Jumalalle. Täällä on minulla erittäin hauskaa, kun täällä on tavallisesti kaunis luonto. Muutamat kuuromykät ystävästäni kävivät minun luonani ja minä tunsin itseni täysin onnelliseksi, kuin sain viisi kuuromykyä vieraakseni. Minä ompelen sisareni kanssa joka päivä. Minä näin heinäkuussa Luumäellä opettajatar Vesbergin ja hän puhui minun kanssani. Hän sanoi minun puhuvan huonomasti kuin koulusta lähdettyäni, vaan muut kaikki sanovat, että minä puhun aina paremmasti, vaan miten hän lie ollut — aina minä olen puhunut kotiperheessä ja olen myöskin lukeut paljon. Täten lausun lämpimät terveiset kuuromykkäin opettajatarille, opettajille ja kuuromykyille.

Miina Purho.

Mitenkä oli ennen.

Parin kuukauden perästä loppuu tämä vuosi. Silloin loppuu myöskin tämä yhdeksästoistavuosisata ja alkaa vuosi 1900, sekä kahdeskymmenes vuosisata. Katsokaammepa, vaikka lyhyesti nyt oliko ihmisillä sata vuotta takaperin kaikkia niitä laitoksia, joita nyt on maailmassa.

Ei —. Heillä ei ollut teräskynäkään. Linnun höyhenien paksuilla sulka kynillä he kirjoittivat. Höyhenen sulkaa kutsutaan kynäksi. Siitä sai teräskynä, lyijykynä ja kivikynä *kynän* nimen. Teräskynän keksi eräs englantilainen vasta v. 1803. — Hyörylaitoja, rautateitä ja rautatie junia eikä höyrykoneita ollut silloin vielä maailmassakaan. Silloin ilmaiset matkustivat, jalan, hevosella, veneillä, purjelaivoilla, aaseilla ja kameleilla. Kun he matkustivat esimerkiksi Mikkelistä Ouluun, meni siihen viikko. Nyt kuljetaan Pietarista Ouluun parissa päivässä junalla. Ja koko maanpallon ympäri matkustaessa menee ainoastaan joku viikko. Silloin kului

vuosia siihen matkaan. Ensimmäinen höyrylaiva tehtiin Amerikassa v. 1807 ja ensimmäinen oikea rautatie juna valmistettiin Englannissa v. 1811. — Tultakaan eivät sen ajan ihmiset voineet tulitukilla syyttää. Heillä ei ollut niitä. Pii-kivellä ja taulalla y. m. iskettiin tulta. Ensimmäiset tulitikut maailmassa, valmisti ranskalainen herra 1816. Valokuvausta he eivät myöskään tunteneet. Nyt voit sinäkin otattaa itsestäsi tusinan valokuvia, kun on vaan muutama markka rahaa taskussasi. Ja joka kaupungissa on yksi tai useampia valokuvaajia. Silloin eivät voineet niitä keisarit eivätkä kuninkaataan saada vaikka olisivat miljoonia markkoja maksaneet. Kyllä sen ajan ihmisistä on kuvia, meillä nähtävänä aivan heidän näköisiä, mutta niitä ei otettu valokuvaus koneella. Joku etevämpi piirustaja ja maalari maalasi ne. Valokuvaus keksittiin Englannissa v. 1840. Samana vuonna saivat vasta ihmiset ensimmäisen sähkölennättimen lankoineen ja koneineen. Kahdeksannen toista vuosisadan ihmiset saivat vasta pitkien aikojen kuukausien ja vuosien perästä, tietoa mitä etäällä maailmassa tapahtuu. Me voimme nyt muutaman minuutin tai tunnin perästä tietää mitä tuhansien virstojen päässä on tapahtunut. Valtamerien alaitse on laitettu sähkölennätin langat toisesta maan osasta toiseen. Telefooneilla voimme puhua satojen virstojen päähän. Mainitsen vielä muutamia: ei heillä ollut ompelu koneita, ei sähkövaloa ei takaladattavia pyssyjä ja niitä hyvin paljon laitoksia keksitty sen jälkeen. Kouluja oli hyvin harvassa. Muutamat ihmiset voivat silloin ainoastaan koulussa käydä. Kuuromykkäin kouluja oli sata vuotta takaperin 2 maailmassa. Toinen Saksassa toinen Ranskassa. Eikä niissä ollut oppilaita tuskin 20:tä. Sen ajan ihmiset eivät paljon huolineetkaan kuuromykkäin opetuksesta.

Kuitenkin olivat ja elivät ihmiset silloin yhtä tyytyväisinä kuin me nyt elämme. Mutta me emme nyt ainakaan olisi niin tyytyväisiä jos meiltä otettaisiin kaikki nämät laitokset pois. Sillä me olimme oppineet niitä hyödyksemme käyttämään.

Pikku Anni.

Miksi kaikki ihmiset ja eläimet rakastivat pientä Annia. Sentähden että hän oli erään torpan ainoa lapsi ja kuuromykkä kuin mehiläinen. Varhain kuin leivo aamusella meni hän iloisena toimellensa. Hänen terveet pienet kasvonsa olivat aina valmiit hymyilemään, kuten kuulevain ystävälliset huulet puheeseen. Elukat niityllä katselivat hänen jälkeensä, kun hän meni ohitse. Kyyhkyiset ja linnut seurasivat häntä. Ja kodissaan sitten, mikä apu hänestä oli isälleen. Kun isä väsyneenä tuli kotiin löysi hän tuvan aina siistinä ja lakaistuna; pöydän kadettuna, sekä keittoruan valmiina pantavaksi eteen. Isä tiesi kuka se oli, joka vaimonsa kuoltua häntä ajatteli, sekä koetti lapsenrakkaudella ja huolehtivalla ahkeruudella houkutella pienen valosäteen hänen sydämeensä. Pian tuli päivä, jolloin Anni täytti kymmenen vuotta. Hänen isänsä lahjoitti Annille pikkuisen kirjavan vasikan. Anni kovin siitä ilmastui, ja rupesi vasikkaansa huolella hoitamaan. Ei pitkältä viipynyt kun tämä rupesi tuntemaan pientä hoitajaansa. Mutta Anni ei voinut jäädä ainaiseksi vasikan hoitajaksi. Hänen täytyi lähteä kuuromykkäin kouluun saamaan opetusta elämänsä tueksi. Koulussa oli Anni aina siisti ja ahkera, käytti itseään nöyrästi kaikkia ihmisiä kohtaan. Kun Anni pääsi koulusta lomalle, ei vasikka ollut enään pieni, se oli kasvanut isoksi lehmäksi, mutta tunsikin vieläkin hoitajaansa kutsulla. Koulun loputtua sai Anni kiitettävän todistuksen, ja runsaasti siunausta opettajilta. Anni pani tämän kaikki muistonsa ja tahtoi pyhittää koko elämänsä nöyränä ja puhtaana Jumalan ja ihmisten edessä. Kun Anni tuli vanhemmaksi sai hän oman onnellisen kodin. Omia lapsia hän suurella huolella kasvatti. Ei hän heitä unhoittanut neuvoa hellimään eläimiä. Hän opetti heille, ettei tule ylönkatsoa sitäkään rakkautta, jota mykät eläimet lahjoittavat, sekä että Jumalan sana sanoo: „hurskas ihminen on eläimiä kohtaan laupias“. Ja mitä ihmiselle parempi on, kun olla Jumalan lapsi.

M. S.

Kuopion kuuromykkäin koulun rakennusten vihkiminen.

Kuopion kuuromykkäin koulun uudet rakennukset vihittiin tiistaina lokakuun 16 päivänä kello 6 illalla. Paljon Kuopion kaupunkilaisia, noin 400 henkeä, oli silloin saapunut koululle. Kun noustiin käytävän rappusia ylös toiseen kerrokseen, kohtasi valokirjaimista laitettu sana „Effata“ (= aukene) silmiä. Kaikki vieraat kokoontuivat koulun kauniiseen juhlasaliin, joka oli kauniisti koristettu kukilla, köynnöksillä ja lipuilla. Sittenkun Kuopion palokunnan soittokunta oli soittanut, astui Kuopion kuuromykkäin koulun johtaja K. Killinen puhujalavalle ja piti kauniin puheen kuuromykkäin opetuksesta ja pyysi että ihmiset muistaisivat myös kuuromykkiä ja auttaisivat heitä. Sitten luki eräs pieni kuuromykkäyttö kovalla äänellä ja selvästi, niin että kaikki vieraat hyvin kuulivat ja ymmärsivät, johtaja Killisen kirjoittaman kauniin runon „Kuuromykkä“. Monet ihmiset, jotka kuuluivat sen, tulivat hyvin liikutetuiksi ja itkivät. Ja kiittivät Jumalaa siitä, että kuuromykkät saavat oppia puhumaan. Sen jälkeen laulettiin ja soitettiin „Maamme“-laulu.

Laulun jälkeen lähtivät vieraat katsomaan koulun eri rakennuksia. Kaikki katsottiin luokkahuoneet, käsityöhuoneet, makuuhuoneet, ruokasalit, kyökit, konttoorit, leivituvat, saunat y. m.

Sitten kun vieraat taas olivat kokoontuneet juhlasaliin, piti opettajatar Naemi Helsingius esitelmän. Hän kertoi vieraille mitä hänen entiset oppilaansa olivat hänelle kirjoittaneet ja mitä he kotonansa tekivät. Väliajoilla laului rouva Killisen lauluseura ja soittokunta soitteli.

Juhlaan oli saapunut paljon onnittelu-sähkösanomia Helsingistä, Oulusta, Turusta, Mikkelistä, Iisalmesta, Jyväskylästä, Porvoosta, Pietarsaaresta y. m.

Lopuksi piti tuomiorovasti Schwartzberg rukouksen ja sitten laulettiin virsi.

Ole ahkera jumallisuuden harjoituksessa.

Hyvät kuuromykkät, minä neuvon hartaasti ottamaan Jumalan sanasta vaarin. Totisen kristityn elämä on oleva rikas kaikista hyveistä, että hän sisällisesti olisi sellainen, kuin hän ulkonaisesti ihmisistä näyttää. Vieläpä on kohtuullista että hän sisällisesti on paljon enempi ja hurskaampi kuin ulkonaisesti voidaan huomata, sillä Jumala tutkii sydämen, hän on tarkastajamme, jota meidän kaikkein enemmän tulee kunnioittaa, olimme missä tahansa ja jonka näkyvissä meidän on vaellettava puhtaina kuin enkelit. Joka päivä tulee meidän uudistaa hyvät aikeemme herättää itseämme pyhään intoon. Juuri kuin vasta tänä päivänä olisimme joutuneet kääntymykseen, ja sanoa: auta minua, oi Jumala, hyvässä aikomuksessani ja sinun pyhässä palveluksessasi ja anna minulle armoa tänä päivänä oikein alottaa.

Millainen meidän aikomuksemme on, sellaiseksi muodostuu parannuksemme edistyskin ja suuri ahkeroiminen on välttämätöntä sille, joka oikein edistyä tahtoo. Jos lujan päätöksen tehnytkin usein lankee, niin kuinka sitten onkaan käypä sille, joka vain harvoin tahi löyhästi on jotakin päättänyt? Monella tavoin joudumme me peräytymään päätöksistämme ja tuskimpa vähäpätöinenkään laiminlyöminen jumallisuuden harjoituksissa menee tuottamatta vahinkoa. Vanhurskauden aikomus nojaa paremmin Jumalan armoon kuin heidän omaan viisauteensa. Häneenhän he aina uskaltavat ryhtynevätpä mihin hyvänsä, sillä ihminen päättää, mutta Jumala säätää, eivätkä hänen tiensä ole ihmisen vallassa.

Jos jonkun kerran tavaksi otettu jumallisuuden harjoitus rakaudesta tahi jonkun veljen hyödyksi laiminlyödään, niin voidaan sitä sitte helposti uudestaan harjoittamaan ruveta, mutta jos laiminlyöminen tapahtuu kevytmielisyydestä tahi mielen muuttelvaisuudesta, niin silloin se kyllä on moitittavaa ja pian saadaan tuntea vahinko vaikkapa ponnistelemmekin minkä suinkin voimme niin kuitenkin helposti rikomme monessa kohdin. Kuitenkin täytyy meidän aikeillamme aina olla joku varma tarkoitus. Erittäinkin sellaisten

vikojen suhteen joista meillä enemmän on vastusta ja estettä, yhtä huolellisesti on meidän tutkittava ja järjestettävä ulkonaisetkin seikkamme, sillä molemmilla on merkityksensä meidän parannuksemme.

Jollet aina voi saada ajatuksiasi kootuiksi niin tee se kuitenkin joskus. Varsinkin kahdesti päivässä, nimittäin aamuin ja illoin. Amuin on sinun tehtävä päätöksesi, illoin elämäsi on koeteltava katsoen, kuinka päivän pitkään olet käyttäytynyt ajatuksissa, puheissa ja töissä sillä niissä sinä kenties olet useinkin loukannut Jumalaa ja lähimmäistäsi. Miehen tavoin nouse kaikkia perkeleen vehkeitä vastaan. Älä koskaan ole aivan jouten, vaan joko lue tahi kirjoita. Rukoile tahi ajattele tahi tee jotakin josta sinun lähimmäisesellesi on hyötyä.

Hartauden harjoituksiin, jotka eivät kuulu yhteiseen jumalanpalvelukseen, ei ole ryhdyttävä kaikkien nähden. Yksityistä hartautta harjoitetaan parhaiten salassa. Yksinäisyudessa ole kuitenkin varoillasi, että et ole huolimaton. Paremmin julkisuuteen kuuluvan seurakunta-elämän suhteen innokkaampi yksityisen hartautteen. Vaan ensin vilpittömästi ja uskollisesti täytettyäsi ulkonaiset velvollisuutesi. Jos sinulle aikaa jääpi, mene yksinäisyyteesi sen mukaan kuin hartautesi vaatii. Eivät kaikki voi samoja hartauden harjoituksia toimittaa. Yksi on yhdelle hyväksi, toinen taas toiselle, samoin on ajankin suhteen hartauden harjoituksissa on meneteltävä ymmärtäväisesti. Toisille sopivat sellaiset harjoitukset paremmin pyhäpäiviksi. Toisille sitä vastoin arkipäiviksi. Kiusauksen aikoina on meillä myös toiset tarpeet, kuin rauhan ja levon hetkinä. Murheellisina ollessamme me ajattelemme toisella tavoin, kuin ollessamme iloisina Herrassa. Suurina juhlapäivinä on meidän sanoaksemme uudistettava hyvät hengelliset harjoituksemme, rukoiltava rukouksemme hartaammin kuin muutoin. Hyvät päätöksemme on meidän tehtävä juhlasta juhlaan. Juuri kuin olisi aikeemme jättää tämä maailma ja mennä ijankaikkisiin juhla-iloihin. Sentähden onkin meidän huolellisesti valmistauduttava niille pyhitetyille ajoille, on vietettävä ne mitä suurimmassa hartaudessa ja otettava vaari niin tarkoin noiden juhla-aikain pyhistä tavoista ja velvollisuuksista kuin jos kohta olisimme saavat Jumalalta palkan työstämme. Ja vaikkapa se vielä viipyisikin, niin uskokaamme että me

emme vielä ole oikein valmiit, olemme vielä kelvottomat siihen kuniaan, joka aikansa meissä ilmoitetaan, ja koettakaamme paremmin valmistautua täältä lähtemään. Autuas on se palvelija jonka Herra tullessansa löytää valvomasta, totisesti sanon minä teille, hän asettaa hänet kaiken tavaransa hallitsijaksi (Matt. 24, 46—47).

M. Mäkinen.

Pieniä tietoja.

— **Porvoon uusi kuuromykkäinkoulu** valmistui kesällä, 25 p. kesäkuuta tarkastettiin ja vastaanotettiin koulu. Koulu on eteläosassa kaupunkia vastapäätä lyseota. Rakennuksia on neljä. Nimitään: koulurakennus, asumalaitos, johtajan asunto ja ulkorakennukset. Koulurakennus on piispankadun varrella, asumalaitos kirkkokadun- ja johtajan asunto voimistelukadun varrella. Ulkorakennus on asetettu pihan alalaitaan eteläpuolelle. Rakennuksia on siis tontin kaikilla neljällä sivulla. Kaikki rakennukset ovat puusta paitsi koulurakennuksen ja internatin alakerrokset ovat tiilistä. Koulurakennuksessa on 5 luokkahuonetta, voimisteluhuone, pukuhuone, kirjasto, opettajainhuone käsityö- ja ainehistoahuone, pitkä käytävä ja suuri virkistysahuone. Alakerrassa on 2 isoa veistohuonetta ja halkovaja. Voimisteluhuone on 12 metriä pitkä ja 8 metriä leveä täydellisillä voimistelutelineillä, jotka ovat lehty Hietalahden puusepän tehtaassa Helsingissä. Sitä käytetään myös rukoushuoneena. Sen vieressä on pukemishuone. Pukuhuoneen vieressä on kirjastohuone, jossa säilytetään koulun kirjat ja opetusvälikappaleet. Huomattavia opetusvälineistä ovat uudet raamatulliset seinätaulut, luonnonhistoriallinen kuvasto, kuvia laskennonalkeisopetukseen, silmän, korvan kurkunpään ja kielen, aivojen ja sydämen mallit tehdyt paperimassasta ja joita voipi jakaa useampiin osiin.

Käytävästä pääsee kaikkiin luokkahuoneisiin. Ne ovat 6¹/₂ metriä pitkät ja 5 metriä leveät. Yhtäsuuret ovat käsityö- ja opettajahuone. Luokkahuoneet ovat varustetut tummanvihertiöllä liikkuvilla seinätauluilla ja viivotut punaisilla viivoilla. Jokaisessa luokassa on ainehisto kaappi. Opettajahuoneen huonekalut ovat pehmeäksi topatut ja varustetut sinisenvihertiällä päällyställä käsityöhuoneessa on 3 työpöytä, tuolia, ömpelukone, kangaspuut varasto-kaappi ja lasikaappi valmiille töille. Viereissä ainehistohuoneessa on semmoisia työkaluja, joita ei aina käytetä ja arkkuja. Kaikki esineet niin luokkahuoneissa kuin muissakin ovat maalatut tammi-

värillä. Pulpetit ovat kiintonaisilla tuolilla laitettut ja päällysyväydyt voidaan niissä tarpeen mukaan siirtää etemmäksi ja lähemmäksi istujasta.

Veistohuoneessa on hyöläpenkkiä, sorvipenkki ja seinillä työkalukaappeja ja hyllyjä. Mallikokoelma on lehtori Mäkiselältä Sor-tavalasta. Aineistohuoneessa pidetään valmiita töitä.

Asumalaitoksen rakennus on yhtä suuri kuin koulurakennuskin. Siinä asuu 20 oppilasta, johtajatar hoitajatar ja palvelusväki. Sen läpi ulottuu pitkä käytävä, jonka molemmilla puolilla ovat, päivähuone, ruokahuone, makuuhuoneet pojille ja tytöille iso virkistys- ja tarjoiluhuone, kyökki ruokasäiliö ja parselihuone. Sitäpaitsi on asumalaitoksen johtajattarella taloudenhoitajattarelle, hoitajalle ja palvelijoilla huoneet ja 2 sairashuonetta. Asumalaitoksen alakerrassa löytyy pesutupa, sauna pukeumishuoneen kanssa, etuhuone, leipomatupa mankelihuone, vahtimestarin asunto y. m. Asumalaitoksessa ovat uudet huonekalut. Ruokasalissa on pitkä pöytä, johon sopii 20 henkilöä syömään ja iso ruokakaappi. Makuuhuoneissa on rautasängyt varustetut uusilla madrassoilla; seinillä on kaappi joka oppilaille ja sitäpaitsi pesupyötä vesijohdotorvella. Kaikki huonekalut ovat maalatut tammivärillä. Johtajan asuntoon kuuluu 5 huonetta, kanslia, etehinen ja kyökki y. m. Koulunpiha on tilava. Piirustukset näihin rakennuksiin teki ensimmäinen arkkitehti Th. Granstedt. Rakennukset tekivät rakennusmestari Joh. Johanson ja lyseon vahtimestari C. F. Frejborg. Se maksoi 226,000 markkaa. Koulu vihittään t. k. 29 p.

— **Kuuromykkäin opettajat.** Käytännölliset opettajakokeet opettajattren virkoja varten kirjoituskouluissa suoritti t. k. 24 ja 25 p. neiti Laina Järvinen Mikkelin kuuromykkäin koulussa. Opettajan virkaa Mikkelin kuuromykkäin koulussa ei ole kukaan hakenut.

— **Aistivalliskoulujen opettajain kokousta** Helsinkiin ensi kesäksi ehdottaa Porvoon kuuromykk. koulun johtaja O. Viehmann (Tidsk. för döfst.). Me puolestamme kannatamme hänen ehdotustaan ja toivomme että aistivalliskoulujen opettajat ryhtyvät tosi-toimeen tässä asiassa. Huomautamme että ensi kesänä vietetään Helsingissä laulujuhlaa. Eiköhän kokousta sopisi toimittaa samoiksi ajoiksi.

— **Kuopion kuuromykkäin koululla** oli sunnuntaina lokakuun 15 päivänä pieni juhlallisuus. Kaupungilla asuvien oppilasten holhoojat olivat silloin kutsutut koululle katsomaan koulun uusia rakennuksia. Aluksi puhui Kuopion kuuromykkäin koulun johtaja K. Killinen holhoojille opettavia sanoja kuuromykkäin hoidosta, opetuksesta ja kasvatuksesta. Hän sanoi että on vaikeaa ja vastuun-

alaista ei ainoastaan opettajille vaan myös niille, joiden luona oppilaat asuvat koulussa ollessaan. Johtaja Killinen huomautti että kuuromykkät lapset tarvitsevat kuria samoin kuin kuulevatkin lapset, mutta myös paljon rakkautta ja ystävällisyyttä. Sitten piti opettajatar Naemi Helsingius esitelmän kuuromykkäin olosta kotiseuduillaan heidän päästyään pois koulusta. Hän luki monta kirjeitä, joita hänen vanhat oppilaansa olivat hänelle kirjoittaneet. Kirjeissään muistelevat kuuromykkät kouluajojaan ja kaipaavat entisiä toveriaan. Väliajoilla lauloi rouva Tilda Killisen lauluseura monta kaunista laulua.

— **Suomenmaan kuuromykkäin kouluissa** on tällä lukukaudella yhteensä 454 oppilasta, nimittäin:

Kuopion kuuromykkäin koulussa	96.
Turun ” ”	92.
Jyväskylän ” ”	90.
Mikkelin ” ”	74.
Porvoon ” ”	45.
Pietarsaaren ” ”	35.
Oulun ” ”	22.
	454.

— **Kuuromykkäin opettajat.** Nimitetty neiti *S. Liljefors* asumalaitoksen johtajattareksi Turun kuuromykkäin koulussa. Määrätty ylioppilas *A. Helin* kahdeksi koetusvuodeksi hoitamaan opettajan virkaa Kuopion kuuromykkäin koulussa.

— **Julma teko.** Maanantaina lokakuun 23 päivänä olivat Maaningalla Kinnulan mökin poika kuuromykkä Robert Ollikainen ja mökin renki Taavetti Hietainen talon työssä vetämässä kouroja pellolta. Pojat olivat usein ennen riidelleet keskenään. Nytkin he rupesivat riitelemään. Renki oli ollut kaksi tuntia poissa työstä. Ja nyt tahtoi hän tulla vetämään lyhteitä samalta saralta, josta kuuromykkä niitä veti. Silloin kuuromykkä vihastui ja otti taskustansa veitsen. Renki löi kuuromykkää taikolla päähän, niin että hän kaatui ja rupesi sylkemään verta. Kuuromykkältä meni leukaluu poikki. Toiset pojat jotka näkivät sen, eivät menneet auttamaan kuuromykkää. Renki on vaadittu oikeuteen tekemään tiliiä työstään.

— **Kirjallisuutta.** Opettaja kuuromykkäinkoulussa Turussa maisteri K. E. Kahva on kirjoittanut *Maantieteen oppikirjan* kuuromykkäin opetuksen tarpeeksi. Se on äskettäin ilmestynyt painosta Edlundin kustannuksella ja maksaa 1 mrk. 50 penniä. Sitä saadaan ostaa kirjakaupoista. Kirja sisältää 95 sivua. Laajemmin on kirjaan otettu oman maamme, Suomen maan maantiedettä. Muista

maista on myöskin kirjassa jotenkin paljon. Kirjan tekijä sanoo alkulauseessa, että opettajat opettaessaan voivat lyhentää, tahi ottaa vähemmän asioita kuin kirjassa on esitetty. Varmaa onkin ettei kirja kokonaisuudessaan ennätetä läpi käydä kuuromyökkäinkouluissa. Parempi olisikin ollut jos kirjaan ei olisi otettu niin laajasti asioita; sillä parempi on aina opettajan lisätä kuin lyhentää. Kirja tietysti soveltuu paremmin puhekouluihin ja sitä lieneekin tekijä tarkoittanut. On harvinaista että meidän maassa ilmestyy oppikirjoja kuuromykkille. Soisimmepa niitä useampia tulevan. Tätä ennen meillä enemmän käytettyjä ovat „Äidinkielen oppikirja kuuromykkille 1“ ja „100 pientä kertomusta“ kumpainenkin K. Killisen toimittamat, ynnä „Laskuopillisia harjoituksia“ Tilla Killisen kirjoittama. Toivottavasti tulee tämä nyt ilmestynyt Maantieteen oppikirja yhtä paljon edellisten rinnalla käytettäväksi ainakin puhekouluissa.

K. R.

— **Helsingin kuuromykkäin yhdistys** on muutettu Pikku Robertinkadulta Yrjönkadulle n:o 24, niin kutsuttuun „Lastentarhaan“. Se avattiin 10 p. syyskuuta.

Helsingin k.-m. y. on toimeensaannut omat huonekalunsa pöydät, penkit, tuolit, kaapit ja kaikki teepöytäasiat. Kirjat, taulut ja kaikki tarpeet. Koulu alkoi sunnuntaina 1 p. lokakuuta.

— **Kuollut.** Kirjansitoja Fredrik Andsten oli koko vuoden sairastanut pitkällistä keuhkotautia. Kuoli Helsingissä 6 p. kesäkuuta. Hänen ruumiinsa haudattiin Malmin uudelle hautausmaalle sunnuntaina kesäkuun 11 päivänä.

— **Tietoja kuuromykkäistä.** 3 virolaista kuuromykkää Helsingissä. Valdemar Kess, joka Tampereelta muutti Helsinkiin, on ollut k.-m. suutari Lindströmillä työssä. Hän ei osaa lukea eikä kirjoittaa eikä ole sanansa mukaan käynyt missään kuuromykkäin koulua. Vaan viittomisella on tullut toimeen, hän osaa ja vähän sormilla nimeänsä mainita. Hän pyysi että pääsee Helsingin k.-m. yhdistyksen sunnuntaikouluun oppimaan kirjaimia tuntemaan. Toinen kuuromykkä on kirjansitoja ja osaa hyvin vironkieltä kirjoittaa ja osaa suullaan puhua, vaan ei osaa sormillaan puhua eikä käsillään viittoa. Kyllä hän tulee hyvin toimeen Suomessa, sillä Viron ja Suomen kieli on samaa suvultaan. Kolmas kuuromykkä on talonisäntä Virosta, hän kävi vaan Helsingissä kaupalla Varsovan kuuromykkäin veistokoristeita.

Turun kuuromykkäin koulun opettaja herra Hirn on muuttanut perheinsä Helsinkiin. Hänen poikansa J. Hirn on nykyinen Helsingin k.-m. yhdistyksen puheenjohtaja.

Rouva Elise Eklund on muuttanut perheinsä Pietarsaaresta Helsinkiin. Hänen lapsensa käyvät koulua Helsingissä. Hänen

tyttärensä Elna on ollut koko kesän ulkomailla opintoansa jatkamassa. Hän tulee kotiinsa jouluksi. Neiti Elna on ollut ulkomaan kuuromykkäin yhdistyksiä ja kuuromykkäin tutkimassa ja katsomassa.

— **Kirjeenvaihtoa.** M. Sihvola Helsinki. Tilausrahdat olemme saaneet.

J. Kouhia Pietarissa. Teille lähetetyt Kuuromykkäin lehdet tulivat takaisin, osoitteessanne oli luultavasti vika. Erehdyksestä oli teiltä jäänyt pois joku sana eli talon numero. Pyydämme uuden selvemman osoitteen.

Kaikenlaista.

— **Mitenkä punainen nenä on tullut ihmisille.** Olette nähneet että muutamilla ihmisillä, varsinkin juomarilla on punainen nenä. Vanha merimies, joka oli monta vuotta kulkenut merellä ja purjehdinut kuumissa ilman aloissa, kertoi tyhmille ihmisille, mistä punainen nenä on tullut: Päiväntasaajan seudulla on niin kuuma, että ihmisten täytyy yöllä olla vesiammeessa, ettei aurinko yöllä! — polta heitä, mutta kun he pitivät nenänsä veden yläpuolella niin aurinko poltti sen punaiseksi. Kerran unhotti laivan kokki yöksi riisiryynit ja sianporsaansa laivan kannelle eikä muistanut panna niitä veteen. Aamulla kun herättiin oli aurinko yöllä polttanut riisiryynit ja sianporsaansa mustiksi hiiliksi. Silloin laivan kapteeni ranskaisi kokkia huolimattomuudesta siten, ettei päästänyt häntä seuraavaksi yöksi vesiammeeseen. Aamulla ei ollut kokista jäljellä muuta kuin mustat hiilet. — Uskotteko te tätä vanhan merimiehen kertomusta?

Ilmoituksia.

Kuuromykkäin lehtiä

vuosilta 1897, 1898

saapi ostaa

Kuuromykkäin lehden Toimitukselta

Mikkelissä.

Hinta 50 piä vuosikerta.

Kirjakaupoissa on myytävänä

Maantieteen oppikirja

Kuuromyökkäin opetusta varten.

Kirjoittanut

K. E. KAHVA.

Hinta 1 mrk. 50 p.

❖ *Kirjoja kuuromykkille* ❖

Selitykset

Herran rukoukseen,

jotka ovat olleet kuuromyökkäin lehdessä, saapi nyt vihkona ostaa minulta. Hinta on 15 penniä; sopii siis kirjeessä lähettää 3 5-pennin postimerkkiä.

Saarnoja kuuromykkille

saapi myöskin vielä allekirjoittaneelta, jos lähettää 3 20-pennin postimerkkiä.

Opettajatar *N. Helsingius.*

Kuopio.

Sisältö: Jesuksen ihmetyöt. — Florence Martus. — Kirjeitä kuuromykkiltä I, II. — Mitenkä oli ennen. — Pikku Anni. — Kuopion kuuromyökkäin kouluu rakennusten vihkiminen. — Ole ahkera jumallisuuden harjoituksessa. — Pieniä tietoja. — Kaikenlaista. — Ilmoituksia